

J. E. Bogomil: Miš!

»STRASNO je to!« so se hudovali tiste dni Poli-
čarjeva mama. Podnevi človek nimaš za miren od-
dihljaj miru: živina, kuretina, kuhinja in še otroci —
eden lačen, drugi žejen, tretji joka, četrti se je v prst
urezal, enega trebuh boli in tako po vrsti. Zdaj pa še

ponoči, ko se je odnekod pritepla ta nesrečna miš, da
gloda in robka in škraba. Oh, saj pravim, no!« In za
glavo so se prijeli.

Otroci so slišali to zdihoavanje in najstarejši ter
najpogumnejši, Janko, je poklical vse mlade Poličarje
na posvetovanje.

»Jaz jo bom s palico zapodil iz luknje,« je začel
z načrtom za napad. »Ti, Minka, jo boš pa z vodo po-
lila, da bo težje tekla. Ti, Francelj, ti ji boš pa po-

magal. Jerček jo bo pa ujel pod klobuk, potem nam pa ne bo ušla. Pa bo v hiši mir in mama bodo spet lahko spali.«

In se je izvedlo obleganje mišje trdnjave.

Preplašena miška je begala pred Poličarjevimi napadalci. Sedem nad enega! In tako drobnega! Sedem nad eno miško! Hitro se je miška zavedela. Iz njenega domovanja je vodilo dosti potov.

Smuk v luknjo! — Najstarejši je pomolil zadnjo oplat kvišku in je zamodroval:

»Aha! Goljufati nas misli. Pa nas ne bo. — Tiho! — Bo kmalu nazaj; potem jo pa bomo. — Tiho! — Jerček! — Francelj!«

Miška se je res spet prikazala.

»Zdaj pa le tiho!« je zavpil najstarejši, z brado pod stopnico.

»Na! — Spet je ušla, ker niste tiho.«

»Saj tudi ti nisi!«

Nastal je kreg. Malo, da ni prišlo do boja. Miška se je pa res prestrašila vpitja in jo je ucvrla iz nevarnega kraja pod streho.

»Phh!« je tam kmalu potem nekaj reklo. Sosedov muc je bil zadovoljen s svojo južino.

Poličarjeva vojska je pa še čakala in čakala. Šele glad jo je opoldne razgnal.

»Jo bomo pa jutri!« je rekel oni, ko je spet spravil zadnjo oplat v pravi tir.

Pa tudi jutri ni bilo nič, in jutri in jutri in spet jutri... nikdar nič.

»Preveč smo jo prestrašili, ker nas je bilo toliko,« so medrovali napadalci.

V hiši je bil pa le spet mir.

Črtomir Zorec: Lincoln in ptiček.

NEKEGA jutra je jezdil Lincoln s svojimi prijatelji skozi gozd. Med potjo so opazili na tleh mladiča, ki je ves nebogljjen padel iz gnezda in milo čivkal. Jezdili pa so dalje. Čez čas zaustavi Lincoln svojega konja, ga obrne in zdirja nazaj. Pobere ptička